

Sygn. akt I C 3326/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Hanna Kaflak-Januszko

Protokolant: Justyna Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2018 r. w S. sprawy

z powództwa W. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą
w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda W. P. kwotę 26.932,00 zł (słownie: dwadzieścia sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści dwa złote

i 00/100) z odsetkami ustawowymi od 05.03.2015 r. do 31.12.2015 r.

i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.664,00 zł (słownie: pięć tysięcy sześćset sześćdziesiąt cztery złote i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 525,51 zł (słownie: pięćset dwadzieścia pięć złotych

i 51/100).

I C 3326/16

UZASADNIENIE

Powód W. P. domagał się zapłaty 26.932,00 zł z odsetkami ustawowymi od 5.03.2015r. tytułem odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia autocasco łączącej strony, gdyż ubezpieczony pojazd został uszkodzony przez nieznanego sprawcę. Zgodnie z rozliczeniem przygotowanym przez pozwanego w toku likwidacji szkody godził się z ustaleniem, że doszło do tzw. szkody całkowitej i oczekiwał reszty wyliczonej kwoty (różnicy między wartością pojazdu a wartością pozostałości).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa, uważając, iż pozwany otrzymał odszkodowanie zgodnie z umową stron oraz kwestionował datę naliczania odsetek.

Sąd ustalił, co następuje:

1.02.2015 r. został uszkodzony pojazd powoda.

W tym czasie strony łączyła umowa autocasco z 12.02.2014r. z sumą ubezpieczenia 122.800,00 zł brutto (wg katalogu i dlatego dokonano korekty do tego pułapu o 3,37 %) z wykupionym wariantem serwisowym, ochroną zniżek,

stałą wartością pojazdu oraz niepomniejszaniem sumy ubezpieczenia (k. 6-9), szczegółowo regulowaną ogólnymi warunkami umowy z 31.01.2012 r. (k.25-28). Zgodnie z nimi :

§ 18 ust. 4 w razie powstania szkody całkowitej odszkodowanie ustala się w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w dniu ustalenia odszkodowania pomniejszonej o wartość pozostałości, z uwzględnieniem warunków umowy AC, przy czym wartość rynkowa jest ustalana indywidualnie, w zależności od rozmiaru uszkodzeń i stopnia zużycia eksploatacyjnego pojazdu lub jego części (zespołów).

§ 3 pkt. 76 wartość pojazdu to wartość pojazdu ustalana na podstawie aktualnych na dzień ustalania tej wartości notowań rynkowych cen pojazdu marki i typu, z uwzględnieniem pochodzenia, roku produkcji, okresu eksploatacji, wyposażenia, przebiegu, stanu technicznego i charakteru eksploatacji; notowania rynkowe stanowiące podstawę ustalania wartości pojazdu zawarte są w katalogu wymienionym w umowie AC. (...) za stałą wartość pojazdu uważa się wartość pojazdu ustaloną wg powyższych zasad w dniu zawarcia umowy AC.

§ 9 ust. 1 b (za zapłatą dodatkowej składki ubezpieczeniowej umowa AC może zostać zawarta za zastosowaniem) stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia oraz bez pomniejszania sumy ubezpieczenia o wypłacone odszkodowanie, z tym że stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust.1.

§ 13 suma ubezpieczenia określana w umowie AC powinna odpowiadać wartości pojazdu.

§ 3 pkt. 53 suma ubezpieczenia to kwota stanowiąca górną granicę odpowiedzialności (...) SA na wszystkie wypadki ubezpieczeniowe, które zaszły w okresie ubezpieczenia.

§ 75 wypłaty odszkodowania dokonuje się w terminie 30 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia.

Powód dokonał zgłoszenia szkody pozwanemu.

Pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 50.900,00 zł, gdyż zakwalifikował je jako szkodę całkowitą i stąd wynik rozliczenia : 91.700,00 zł wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym – 40.800,00 zł wartość pojazdu w stanie uszkodzonym (k. 10-11).

Powód w odwołaniu przyznał, że można było tylko dokonać potrącenia 4.168,00 zł z wartości pojazdu, przyjętej w umowie, za uszkodzenia, jakie powstały po zawarciu umowy. Nie negował wartości pozostałości w wycenie pozwanego (k. 12-15).

fakty przyznane

Według wyceny pojazdu w toku sprawy na podstawie systemu EurotaxGlass wartość pojazdu wynosiła w dniu zawarcia umowy 122.300,00 zł brutto, a wobec uszkodzeń zaistniałych po zawarciu umowy a przed sporną szkodą - 117.400,00 zł.

dowód: opinia biegłego – k. 71-80

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Generalnie stan faktyczny nie był sporny, a dowody dopuszczono, by doprecyzować szczegóły.

Wobec treści łączącej strony umowy (regulowanej art. 805 kc) – pozwany był zobowiązany do wypłaty odszkodowania na jej podstawie w związku ze szkodą.

Sąd podziela stanowisko powoda, że wypłata powinna być nastąpić poprzez przyjęcie do rozliczenia końcowego (po stwierdzeniu szkody całkowitej) wartości pojazdu ustalonej w dniu zawarcia umowy, gdyż wynika to z o.w.u. przytoczonych powyżej, z pomniejszeniem o uszkodzenia powstałe przed sporną szkodą (oczywiste, że w tym zakresie ubezpieczyciel nie mógł ponosić odpowiedzialności, gdyż nie było zgłoszenia), skoro powód uiścił dodatkową składkę za utrzymanie tej sumy ubezpieczenia w toku umowy. Wartość pojazdu została ustalona w dniu zawarcia umowy na podstawie katalogu - § 3 pkt. 76 o.w.u. (+ zob. polisa). Opinia biegłego, niekwestionowana przez strony i nie budząca wątpliwości co do wiarygodności jako sporządzona przez fachowca - wieloletniego biegłego sądowego, tylko dodatkowo potwierdziła przyjętą wartość (iż nie doszło do żadnej omyłki itp. wypaczającej umowę stron i wymagającej korekty). Wprawdzie minimalnie kwota ustalona przez biegłego jest niższa, ale w takim zakresie, że wobec szacunkowego określenia wartości pojazdu, dokonanego przy zawieraniu umowy, Sąd nie widzi podstaw do ingerencji. W innej sprawie inny biegły w zbliżonej sytuacji wskazał, że w opiniowaniu weryfikacyjnym przyjmuje się, że cena umowna jest uznawana, jeżeli wyliczenia poprzez systemy eksperckie wskazują na kilkuprocentowe rozbieżności. Sąd uznaje takie podejście za oczywiste wobec skutków umów i możliwych podstaw ich podważania, a także ze względu na zwykłe doświadczenie życiowe co do ustalania cen rynkowych.

Wprawdzie w § 9 ust. 1 b zastrzeżono, że „stałej wartości pojazdu w całym okresie ubezpieczenia” nie stosuje się w celu ustalenia, czy zachodzi przypadek szkody całkowitej, o którym mowa w § 18 ust.1, ale mając na uwadze treść całej umowy stron nie można rozszerzać tego wyłączenia na moment obliczenia należnego odszkodowania (już po stwierdzeniu, że jest to szkoda całkowita). Sama treść tego postanowienia już bezpośrednio wskazuje, że dotyczy tylko wyboru sposobu likwidacji szkody (czy całkowita czy częściowa, co ma związek z opłacalnością naprawy). Gdyby strony chciały inaczej wywodzić treść tego postanowienia mimo art. 60 i 65 kc, to wówczas należałoby wskazać na art. 385 kc. Poprzez wykup gwarancji wartości za zapłatą dodatkowej składki należy bowiem oczekiwać świadczenia obliczonego z tą wartością jako bazą, inaczej ekwiwalentność świadczeń byłaby naruszona w sposób, którego nie można akceptować. Wycena kosztów naprawy i pozostałości, nie może rzutować na to, iż powód nie otrzyma świadczenia według pełnej wartości mimo, że uiścił dodatkową składkę. Można wskazać na prosty przykład, iż gdyby szkoda nastąpiła tuż po zawarciu umowy na nowy samochód, to poprzez dodatkową składkę ubezpieczający się oczekuje kwoty równoważnej cenie nowego samochodu, by go odkupić. Brak jest argumentów, by stanowisko miało być inne ze względu na inne pochodzenie pojazdu, skoro jest możliwość zawarcia umowy z gwarancją jego wartości przez cały czas umowy.

Wobec powyższego orzeczono zgodnie z wyliczeniem zawartym w pozwie dla uzasadnienia dochodzonej kwoty : 118,632,00 zł (122.800,00 zł z polisy – 4.168,00 zł uszkodzenia przed sporną szkodą wg wyliczenia ubezpieczyciela – k. 11 v, uznane przez powoda) – 40.800,00 zł (wartość pozostałości) – 50.900,00 zł (wypłacone odszkodowanie) = 26.932,00 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc w zw. § 75 z o.w.u., gdyż Sąd nie stwierdził okoliczności uzasadniających zakwestionowanie terminu wymagalności podanego przez powoda w oparciu o tę regulację. Pozwany nie przedłożył akt likwidacji szkody mimo zobowiązania pod rygorem art. 233 § 2 kpc, a z dokumentów sprawy wynikało, że 6.02.2015 r. sporządzona była wycena pozwanego, a zatem realne jest, iż zgłoszenie szkody z 1.02.2015 r. nastąpiło na tyle wcześniej, iż 4.03.2015 r. mógł być 30 dniem jej likwidacji.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 kpc z uwzględnieniem § 6 ust. 5 rozporządzenia z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych ... – /Dz.U. 05.1804 w wersji sprzed nowelizacji/ i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Koszty powoda to 1.347,00 zł, 3.617,00 zł koszty zastępstwa procesowego. Błędnie Sąd odczytał, kto wpłacił zaliczkę na biegłego 700,00 zł (k. 51), a wobec tego w tym zakresie może nastąpić korekta, o ile pozwany zainicjuje zażalenie (gdyby stronie dobrowolnie między sobą nie rozliczył się).